

ఎన్.ఎ.టి వారి

గొర్రెబరావడికడ

రిలేజ్
అపరాజిత

నిర్మాత..N. త్రివిక్రమరావు

కె.ఎమ్.ఎస్.ఎస్.

గు లే బ కా వ లి క థ

సం గ్ర హ ము

కన్నవారి ఋణం తీర్చడానికి అఖండమైన త్యాగాలు చేసిన మహా పురుషులు - శ్రీరాముడు, పూరుడు, భీష్ముడు లాటివారు ఎందరో వున్నారు. అటువంటి మరో పుణ్య పురుషుని కదే గులేబకావళి కథ !

అనగా అనగా ఒక మహారాజు; అతని పెద్ద భార్య గుణవతి, రెండవ భార్య రూపవతి. చిన్నభార్య వాలుచూపులకు బందీయైనాడు మహారాజు ఆమెకు ముగ్గురు కొడుకులు. ఎన్నేళ్ళకూ కడుపు పండని గుణవతి - అన్ని నోములూ, వ్రతాలూ చేసి అంబ అనుగ్రహం వల్ల, ఒక సిద్ధుని మహిమవల్ల, గర్భవతియై ఒక కుమారుణ్ణి ప్రసవించింది. కాగల మహారాజు జన్మించాడని అందరూ హర్షించారు చిన్న భార్యకు అసూయ కలిగింది. ఆమె తమ్ముడు వక్రకేతు తొందరపడవద్దని ఊరడించాడు.

ఆస్థాన జ్యోతిష్కులను ఆకట్టుకున్న వక్రకేతు; వారిచేత 'పుట్టిన బిడ్డ మహా రాజయోగవంతుడైనా, మహారాజు - అతన్ని చూసిన వెంటనే అంధుడౌతాడని పలికించాడు; మహారాజు నిరాశ జీవుడైనాడు, చిన్నభార్య అయిన రూపవతి, తాను, గాంధారి జీవితం గడుపలేనన్నది. వక్రకేతు అనుయాయులంతా రాజు గృడ్డివాడై తే రాజ్యము, ప్రజలు కూడా గృడ్డివారే నన్నారు. రాజ్యము పరరాజుల హస్తగత మౌతుందని చెప్పారు. అందుకు రాజు నిశ్చేతుడైనాడు. అమాత్యులు ఊరడించబోగా అంతఃపుర విషయంలో జోక్యం అనవసరమని వారించి, వక్రకేతు పసికందును అడవిలో విడిచివస్తే, ఎవరికీ ఆపాయముండదని సలహా ఇచ్చాడు. రాజు మాటాడలేదు వక్రకేతు అంగరక్షకులను పిలిచి అడవిలో అంతంచేసి రండని ఆజ్ఞాపించాడు.

పురిటి పొత్తిళ్లలో బిడ్డను పోగొట్టుకున్న గుణవతి అల్లాడింది - అంతం చేయబోయిన అంగరక్షకులు, సిద్ధుని మహిమవల్ల కాళ్ళు చేతులుపోయి అతని అదేకానుసారంగా లేడిగుడ్లు తీసుకువెళ్ళి అనవాయి చూపించారు. అడవిలో గొట్టెలు కాచుకునే ఎలమంద కళ్ళబడ్డ పిల్లవాడు, అతని ఇల్లాలికి నోములపంపై, వారి పాలిటి భాగ్యరాశి దినదిన ప్రవర్థమానంగా పెరుగుతున్నాడు. వక్రకేతు తన ముగ్గురు మేనల్లుళ్ళను, అక్కరకురాని చదువులతో కొరగాని అభ్యాసాలతో అయ్యులను ఒక్క చపట కొయ్యలుగా పెంచాడు.

దుష్ట బుద్ధియైన నేనాపతితో లాలాచీపడి వక్రకేతు తానే రాజకావడానికి పన్నాగం వేశాడు. అక్కగారి పసుపు కుంకుమ పోగొట్టకుండా రాజు కావడానికి, ఆ రాజును అంధుణ్ణి చేయటానికి కావల్సిన యేర్పాట్లు చేయించి వేటకు సన్నాహాలు చేశాడు — అనాటి వేటలో రాజుకు గుణవతి కొడుకు ఎదురై నాడు. విష ప్రయోగంవల్ల రాజు చూపు పోయింది. వక్రకేతు ఈ కుట్టువాడే పెద్దభార్య కొడుకని బూకరించి, అతని బంధించమన్నాడు.

కాని అతడు దొరకలేదు. అనాటిరాత్రి దేరాలో జరిగే సంభాషణ విన్న యువరాజు, తనను గురించి కొన్ని అనుమానాలు కలిగి, ఇంటికి వెళ్ళి పెంచిన వారిని నిగ్గతీసి అడిగి, మరికొన్ని సజాలు తెలుసుకున్నాడు.

మరునాడు యువరాజు కోటకు వెళ్ళాడు - రాజుకు చూపు రావాలంటే. గులేబకావళి పుష్పం తీసుకురావాలని వైద్యులు మనవిచేశారు. రాజు ఆ పూవు తెచ్చిన వారికి అర్థరాజ్య మిస్తామని ప్రకటించమన్నాడు. అది మేమే తెస్తామని అయ్యలు (చిన్నరాణి కొడుకులు) తయారయ్యారు. కోటలో యువరాజు తల్లని కలుసుకుని. తనపేరు విజయుడని తెలుసుకుని, ఆమె దీవెనతో తండ్రి ఋణం తీర్చుకుంటా అని శపథంచేసి, బయలుదేరాడు.

మార్గ మధ్యంలో. అన్నదమ్ములు నలుగురూ కలుసుకున్నారు. అన్నలను గుర్తించిన విజయుడు, వారికి బంటుగా కుదిరి, ఒక నగరానికి చేరుకున్నాడు. వారికి అతితెలివనే ఒక వ్యక్తి కనబడి, ఆ వూరిలో, యుక్తిమతనే ఆవిడ తనను పాచిక లాటలో ఓడించిన వారికి ఊడిగం చేస్తానని, ఓడినవారు ఆమెకు బానిసలు కావాలని పందెం వేసిందని చెప్పాడు. అయ్యలు ఉద్రేక్తులై వెళ్ళి ఆమెతో ఆడి ఓడిపోయారు. పాచిక లాటలో పేచీ గమనించిన విజయుడు, మరునాడు ముసలి సాహెబు వేషంలోవచ్చి, యుక్తిమతిని జయిస్తాడు. యుక్తిమతి తన భర్త నిజంగా ముసలివాడు కాడని తెలుసుకుంటుంది - అనుకున్నమాట ప్రకారం అతితెలివిని యుక్తిమతి చెలికత్తె అధికాశ పెళ్ళాడుతుంది.

విజయుడు తన అన్నలను విడుదలచేయించి, యుక్తిమతితో ఒక మండలంలో తిరిగి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు - అతితెలివి, అన్నలకు వీపుమీద అచ్చు పోసి విడిచిపెడతాడు.

గులేబకావళికై బయలుదేరిన విజయుడు నాగుల మట్టికింద నిద్రిస్తుండగా, సిద్ధుడు, అతని కార్యదీక్ష పరీక్షించి, అతనికి అదృశ్యగుళిక ప్రసాదిస్తాడు. దాని సాయంతో విజయుడు, గులేబకావళి, ఉద్యాన వనానికిచేరి, అనాటి పున్నమి పూవు, దేవీపూజకు వినియోగం కావడంవల్ల అక్కడే వుండిపోతాడు - వీపు వాపుతో, కాళ్ళ తీపుతో బయలుదేరిన అయ్యలు ఒక తపసిని పూజా సామగ్రిలో గులేబ పుష్పం కోసం వెతికి, ఆమెచేత శపితులై బండలైపోతారు. వలచిన జవరాలికి.

తన ఆనవాలిచ్చి, మలి పున్నమి పూవు తీసుకుని, అక్కడి పరిరక్షకులను, తప్పించుకుని, విజయుడు, భూతలానికి వస్తాడు.

గడువు దాటిపోవడంవల్ల అతితెలివి బయలుదేరి, రాచనగరుకు పోయే దారిలో ఒక మణ్ణిచెట్టుక్రింద మఠం వేస్తాడు - దాహానికి వచ్చిన విజయుడు గులేబ పువ్వు మహిమవల్ల అయ్యలను, మళ్ళీ, మనుషులుగా మారుస్తాడు. వారు దురాశతో ఆరాత్రి అతనిని ఒక పాడుబావిలోవేసి, పుష్పం తస్కరించుకుని, పోతూ సన్యాసి వేషంలో ఉన్న అతితెలివి దగ్గరకుపోతారు. అతితెలివి వారివల్లనే విషయం విని, వారివద్ద నున్న పుష్పాన్ని కాజేసి పెద్దెలో ఒక చీపురుకట్ట పెట్టి పంపుతాడు.

విజయుడు పాడుబావినుంచి బైటపడి, చింతాక్రాంతుడై వెళ్తూ ఒక శిలా సుందరి శాపవిమోచనచేసి, ఆమె ప్రభావంవల్ల మళ్ళీ గులేబకావళి ఉద్యానవనానికి వెళ్తాడు. చెలి చెరపాలైందని, బంగారు కొలను భస్మమైందని తెలుసుకుని. తన కన్నులు అర్పించి, కొలను పునరుజ్జీవితం చేస్తాడు. గులేబకావళి తండ్రి సంతోషించి, ఆమెను విజయుని కిచ్చి వివాహం చేస్తాడు.

ఆనాటి దర్బారులో అయ్యలు తెచ్చింది చీపురుకట్టని తెలిసిపోతుంది. దుష్ట బుద్ధి అంధరాజు పరిపాలనవల్ల అపాయమని, వక్రకేతువే తమకు రాజు కావాలని చెప్పి ప్రజలచేత బలవంతాన, ఆమోదింపచేస్తాడు. వక్రకేతు వంచన వెల్లడిచేయ పోయే మంత్రిని, దుష్టబుద్ధి అంతంచేస్తాడు. వక్రకేతు అంధరాజును, గుణవతిని బందీచేసి, తన పట్టాభిషేకానికి సన్నాహాలు చేస్తాడు. రూపవతి తమ్ముడు చేసిన వంచనకు అక్రోశపడుతుంది. వక్రకేతు ఆమెను గూడా బందీ చెయ్యమని, పట్టాభిషేకానికి తరలిపోతాడు.

విజయుడు, తన తల్లి తండ్రులకు తన ఋణం ఎలా తీర్చుకున్నాడు ?

తన రాజ్యం ఎలా దక్కించుకున్నాడు ?

వెండి తెరమీద చూడండి.

పాటలు

పాట నెం. 1

త్యాగము :

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి
పాడినది : యస్. జానకి అండ్ వసంత

ఓ

ఉన్నది చెపుతా వింటారా

నేనన్నది బానని అంటారా

తండ్రులకోసం త్యాగం చేసిన

తనయు లెందరో ఉన్నారని నే ||ఉన్నది
తండ్రిబాస కాపాడి - తనరాచ గద్దె విడనాడి
నారచీరలను దాల్చి కానలకు -

తరలిపోయేనా దశరథరాముడు ||ఉన్నది

తండ్రివలపు చెల్లించి - వినతల్లి కోర్కె పాటించి

బ్రతుకు సొంతముగ బ్రహ్మచర్యమును

ప్రతముగ బూనెను భీష్మాచార్యుడు ||ఉన్నది

తండ్రి ఆశ గమనించి - అతని తలంపు మన్నించి

మిసిమి యౌవనము దారవోసి - తా

ముసలి తనమ్మును గైకొనె పూరుడు

||ఉన్నది

పాట నెం. 2

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినది : శ్రీమతి పి. లీల

గుణవతి : అంబా జగదంబా

నా ఆర్తినే ఆలించవా

ఏడి నా కన్నయ్య ఏడి

జాడనే చూపించవా

నీవే చూపిన కంటి వెలుగును

నీవే మాయము నేతువా

ఏమిటీ అన్యాయమమ్మా

ఎందుకింత పరీక్షలమ్మా ||అంబా

ఎన్నో నోములు నోచి కొడుకును

కన్న ఫల మేమున్నదీ

అమ్మాయని పిలుచు

నా పాపాయి ఒడిలోలేనిది ||అంబా

పాట నెం 3.

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినది : యన్. జానకి అండ్ కోరన్

యుక్తిమతి కాలిగజ్జె కదలకముందే -

ఖంగారై పోతారెందుకు

పాచికలను విసరకముందే -

పరవశమై పోతారెందుకు

అధికాశ : మా గజ్జెలు ఘల్లంతునే -

మీ గుండెలు ఘల్లంటాయి

మా అందం మా చందం -

మీ అందరికాళ్ళకు బంధం

బాలికలు : మీ ఆటలింక సాగవు మాముందు

దొరబాబులంతా బందీలిక ముందు

యుక్తిమతి : కుచ్చుల తలపాగా చూసి వచ్చులపిడి బాతునుచూసి

వడి తిరిగిన మీసం చూసి బడుసుకునే దానను కానోయి

అధికాశ : మా చూపే గిలిగింత మా రూపే పులకింత

మా చూపే మా రూపే మీగుండెల చక్కిలిగింత

బాలికలు : మీ ఆటలింక సాగవు మాముందు - దొరబాబులంతా బందీలిక ముందు

యుక్తిమతి : నిరుపేదల నోళ్ళనుగొట్టి నిలవుంచిన బంగారు మొహరీల్

పడతి పొందుకై ఘల్లనిపిస్తే భ్రమసిపడే దానను కానోయి

అధికాశ : పందానికి మేం పిలిచాము పంతానికి మేం నిలిచాము

పందెంలో పంతంలో మిమ్మందరినీ మేం గెలిచాం

బాలికలు : మీ ఆటలింక సాగవు మా ముందూ

దొరబాబులంతా బందీలిక ముందు

యుక్తిమతి : వెకిలి నవ్వులను ఒలికిస్తూ

వెర్రి మొర్రి చేష్టలు చేస్తూ

గుడ్లప్పగించి గుటకలు వేస్తే

మీ గోడు వినే దానను కానోయి

అధికాశ : పందానికి మేం పిలిచాము -

పంతానికి మేం నిలిచాము

పందెంలో పంతంలో

మిమ్మందరినీ మేం గెలిచాం

బాలికలు : మీ ఆటలింక సాగవు మా ముందు

దొరబాబులంతా బందీలిక ముందు

నెం. 4. పద్యం

రచన : సముద్రదాల (జూనియర్)

పాడినది: ఘంటసాల

విజయ :

అనురాగ పయోనిధి: ఓ

జననీ నీ పదమె నమ్మి జనకుని కనులన్

గొనిరా నరుగుచు నుంటిని

కనురెప్ప విధాన నన్ను గవవె మాతా :

పాట నెం. 5

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినది : ఘంటసాల, ఎస్. జానకి అండ్ కోరస్

అధికాశ : సలామలేకుం సాహెబుగారూ

బలే షోకుగా వచ్చారా

బాలికలు: బల్ బలే షోకుగా వచ్చారా

సలామలేకుం

విజయ : అస్సలామలేకుం

వసందుచూపి నిషాచేసి

దిల్ ఖుషీ చేయగా వచ్చానే

అధికాశ : నడుంవంగి గడ్డాము నెరసినా

పడతి మోజు పోలేదా

పులుపు తగ్గిపోలేదా

బాలికలు : నీ పులుపు తగ్గిపోలేదా సలా మా లేకుం

విజయ: వయసుతోటి పని యే ముందే నా మనసుచూడవె బుల్ బుల్

నా హోయలు చూస్తేనే జిల్ జిల్

అధికాశ : అత్తరులో మునిగొస్తేనేమి అటను గెల్చుటకల్ల పోటీలోనువు ఢిల్లా

బాలికలు : మా పోటీలో నువు ఢిల్లా సలా మా లేకుం

విజయ: అత్తరు కంటే మత్తునుచూపే సత్తువవుందే వీల్లా

నా చలాకి చక్కెర బిళ్ళా నా చలాకి చంకీ వీల్లా

అధికాశ : కన్నెలందరం కాలుదువ్వితే రిమ్మతిరిగి పోతుందోయ్

నీ గుండె పీచుమంటుందోయ్

బాలికలు : నీ గుండె పీచుమంటుందోయ్ సలా మా లేకుం

విజయ: జబ్బు చరచి నేదూకానంటే దెబ్బకు మీరు పరారు

మీ దయ్యం దిగుట ఖరారు అస్సలా మా లేకుం!

పాట నెం. 6

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి
పాడినది : ఘంటసాల, పి. సుశీల

విజయ : నన్ను దోచుకొందు వశే
వన్నెల దొరసానీ
యుక్తిమతి : కన్నులలో దాచుకొందు
నిన్నే నా స్వామీ
తరియింతును నీ చల్లని
చరణమ్ముల నీడలోన
పూలదండవోలె కర్పూర కళిక వోలె
పిజయ; ఎంతటి నెరజాణవో నా
అంతరంగమందు నీవు

కలకాలము వీడని సంకెలలు వేసినావు ||నన్ను దోచు
యుక్తిమతి : నా మదియే మందిరమై నీవే ఒక దేవతవై
వెలసినావు నాలో నే
కలసిపోదు నీలో
విజయ : ఏనాటిదో మన బంధం
ఎరుగరాని అనుబంధం
ఎన్నియుగాలైనా యిది
యిగిరిపోని గంధం ||నన్ను దోచు

పాట నెం. 7

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి
పాడినది : ఘంటసాల, ఎస్. జానకి

గులేబకావళి : కలల అలలపై తేరెను
మనసు మల్లెపూవై
విజయ : ఎగసి పోదునో చెలియా
నీవే ఇక నేనై
గులేబకావళి : జలకమాడు జవరాలిని
చిలిపిగ చూసే వెందుకు
విజయ : తడిసీ తడియని కొంగున
ఒడలు దాచుకున్నందుకు
గులేబకావళి : చూపుతోనె హృదయ వీణ
యుమ్మనిపించే వెందుకు

వి జ య : విరిసీ విరియని పరువము
మరులు గొలుపుతున్నందుకు

॥కలల అలల॥

గులేబకావళి : సడి సవ్వడి వినిపించని
నడిరాతిరి ఏమన్నది

వి జ య : జవరాలిని చెలికానిని
జంటగూడి రమ్మన్నది

గులేబకావళి : విరజాజులు పరిమళించు
విరుల పానుపేమన్నది

వి జ య : అగుపించని ఆనందము
బిగి కౌగిట కలదన్నది

॥కలల అలలమై॥

పాట నెం. 8

రచన ; సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినది : ఘం ట సా ల

వి జ య :

ఒంటరి నై పోయాను ఇక యింటికి ఏమని పోనూ
నాపై ఆశలు నిలుపుకున్న

నా తల్లి ఋణము చెల్లించ నై తిసి
ఎవరికిగాక ఏదరి గానక

చివికి చివికి నే మ్రోడై పోతిని

॥ఒంటరి॥

నన్నె దై వమని నమ్ముకున్న
నా ఇల్లాలిని ఎడబాసితిని
బ్రతుకె బరువుగా తిరిగి తిరిగి
ఈ బండలలో నొక బండనైతిని

॥ఒంటరి॥

వలచిన కన్యను వంచనజేసి
నలుగురిలో తలవంపులుజేసి
గుండె ఆవిరై పోవుచుండ
ఈ మొండి బ్రతుకు నే నీడ్చుచుంటిని ॥ఒంటరి॥

పాట నెం. 9

రచన : సి. నారాయణ రెడ్డి

పాడినది : పి. సు శీ ల

చిలక సుందరి : మదన సుందర నా దొరా

నామది నిన్నుగని పొంగినదిరా వన్నెదొరా

ఓ మదన సుందర నా దొరా

చిన్నదానను నేను వన్నె కాడవు నీవు

నాకూ నీకూ జోడు రాకా చంద్రులతోడు

॥మదన॥

మిసిమి వెన్నెలలోన పసిడి తిన్నెల పైన

రసకేళి తేలి పరవళమౌదమీవేళ

॥మదన॥

గిలిగింతలిడ యింత పులకింత లేదేమి

ఉడికించ కింక — చూడొకమారు నాపలక

॥మదన॥

మరులు నైపగలేను — విరహ మోపగలేను

మగరాయడా — రార బిగికొగిలిచేర

॥మదన॥

పాట నెం. 10

రచన : సి. నారాయణ రెడ్డి

పాడినది : పి. నాగేశ్వరరావు

అతితెలివి :

విన్నావా తత్వం గురుడా

కను గొన్నావా సత్వం నరుడో నరుడా

విన్నావా తత్వం గురుడా

నువ్వు విన్నావా తత్వం గురుడా

జాట్టు మట్టమై పోతుందంట
 బొట్టు మాయమై పోతుందంట
 మిన మినలాడే కోర మీసాలకు
 అసలుకే మోసం వస్తుందంట
 కన్న తల్లి విషమౌతుందంట
 పెళ్ళామే బెల్ల మౌతుందంట
 అత్తల నెత్తికెక్కి కోడళ్ళు
 పెత్తనాలు వెలిగిస్తారంట

॥విన్నవా

॥విన్నవా

పాట నెం. 11

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి
 పాడినది : ఘం ట సా ల

వి జ య :

మాతా జగన్మాతా ఓ మాతా జగన్మాతా
 మీకన్నా లోకంలో నా కింకెవరున్నారు ॥మాతా
 మీ చల్లని చూపుంటే మీరే నా దాపుంటే
 భస్మరాశి ఇప్పుడే బంగారు జలం కావాలి
 వెన్నెల వెలుగున రవ్వల పువ్వే ఏకనించాలి

॥మాతా

అమ్మ మాట చెల్లించుట అపరాధ మ్మయితే
 నాన్నకు చూపివ్వడమే నా నేరమైతే
 అందుకు నా చూపే పరిహారం
 ఇంకెందుకు యీ కన్నే బలిహారం
 యీ కన్నే బలిహారం

॥మాతా

శు భం !

— తా రా గణం —
యన్. టి. రామారావు ★ జ ము న

ముక్కామల

నాగరత్నం

రాజనాల

ఋష్యేంద్రమణి

K. V. S. శర్మ

P. హేమలత

మిక్కిలినేని

ఛాయాదేవి

నల్ల రామమూర్తి

బాలసరస్వతి

లంక సత్యం, పేకేటి, పద్మనాభం, బాలకృష్ణ, మీనాకుమారి,
స్వర్ణ, మణి, జ్యోతి, వల్లభజ్యోశ్యుల శివరాం, విజయరావు,
లక్ష్మయ్యచౌదరి, కృష్ణయ్య, మహాంకాశి, బొడ్డపాటి,
ధర్మరాజు, రామచంద్రరావు,

సాంకేతిక నిపుణులు

కథ - నేకరణ

యన్. త్రివిక్రమరావు

మాటలు

సముద్రాల (జ్యూనియర్)

పాటలు

సి. నారాయణరెడ్డి

సంగీతము

జోసెఫ్ & కృష్ణమూర్తి

నృత్యం

వెంపటి సత్యం

కళ

K. నరసింహారావు

కూర్పు

వీరప్ప

సంచాలకుడు

ప్రసాదరావు

సంయుక్త దర్శకులు

విజయరావు & రమేష్

ఛాయాగ్రహణము

రవికాంత నగాయిచ్

నిర్మాత : యన్. త్రివిక్రమరావు

వెల 6 నయాపైసలు